

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5902

гр. София, 06.08.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в закрито заседание на 06.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

като разгледа дело номер **7578** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от управителя И. Й. срещу Предписание № 01 от 03.02.2020 г. на гл. инспектор към Областна дирекция по безопасност на храните – [населено място] /ОДБХ – М./, с което е разпоредено да се извърши депопулация на животновъден обект с рег. № 3400-0170, поради неспазване на чл. 139, т. 15 и чл. 151, т. 14 от ЗВД.
С жалбата се иска да бъде прогласено като нищожно оспореното предписание, поради допуснати множество тежки нарушения на материалния и процесуалния закон. В жалбата се съдържа и особено искане, на основание чл.166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК съдът да спре допуснатото по силата на чл. 138, ал. 4 от Закона за ветеринарномедицинската дейност /ЗВД/ предварително изпълнение на обжалваното предписание. За спирането на предварителното изпълнение, жалбоподателят излага съображения за това, че ако се премахнат животните от обекта, за него ще настъпят значителни и трудно поправими имуществени вреди. Ще бъде преустановен непрекъснатият производствен цикъл, ще се унищожи напълно наличният генетичен материал /специално селектирани в продължение на години репродуктивни свине-майки и нерези/ в обекта, за възстановяването на която ще бъде необходимо много време и значителни средства. Също така, обръща внимание, че ще се наложи да бъде освободен квалифициран персонал с всички негативни последици както за предприятието, така и за хората работещи в него.

По искането за спиране, предвид характера на искането и необходимостта от незабавно произнасяне, на ответника не е давана възможност да вземе становище.

След преценка на наведените с искането доводи и на доказателствата по делото, съдът счита искането за спиране на заповедта за процесуално недопустимо.

С предписание № 1/03.02.2020 г., служител при ответника е дал указание да се

извърши депопулация на животновъдния обект, поради неспазване на чл. 139, т.15 и чл. 151, т.14 ЗВД, което да бъде изпълнено до 28.02.2020 г.

Съгласно чл.166, ал.4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

В чл. 139г, ал. 4 от ЗВД е предвидено, че предписанията могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс, като обжалването не спира изпълнението.

Съгласно чл.140, ал.1 от АПК, когато в административния акт или в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване по този дял се удължава на два месеца. В настоящия случай е приложима разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от АПК, тъй като не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалбата. Предписанието е връчено на 03.02.2020 г., следователно двумесечният срок за обжалването му изтича на 03.04.2020 г., петък – работен ден. Жалбата срещу предписанието по отношение на допуснатото предварително изпълнение е подадена 24.07.2020 г., няколко месеца след изтичане на срока, поради което е процесуално недопустима.

Както посочва и ВАС в своето Тълкувателно решение № 6 от 30.06.2015г., по т.д. №4/2013г., законно допустимото право на жалба като субективно процесуално право винаги се свързва с преклузивен срок за упражняването му и в законодателството не е предвиден случай, при който това право да може да бъде упражнено в неопределен срок от време. При неупражняването му или упражняването му след законоустановения срок с негативен за жалбоподателя резултат, се погасява правото на жалба и първоначалният административен акт влиза в сила. При необжалване в законовите срокове се преклудира правото на обжалване, поради което подадената жалба ще се счита за процесуално недопустима, а първоначално издаденият административен акт ще получи стабилитет.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че предявеното искане за спиране е недопустимо - просрочено и следва да се остави без разглеждане.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 159, т. 5 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 50-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от управителя И. Й., за спиране предварителното изпълнение на Предписание № 01 от 03.02.2020 г. на гл. инспектор към Областна дирекция по безопасност на храните – [населено място].

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 7578/2020 г. по описа на Административен съд София- град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от получаване на препис от същото.

Делото да се докладва за продължаване на съдопроизводствените действия на 27-ми състав, след изпращане на съобщения до страните за постановеното определение.

СЪДИЯ: